SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 22 päivänä syyskuuta 1997 **N:o 879—883**

SISÄLLYS

N:o		Sivu
879	Maa- ja metsätalousministeriön päätös eläimistä saatavien elintarvikkeiden valvonnasta ensisaapumispaikoissa	3243
880	Valtiovarainministeriön päätös verovuoden 1996 ennakonpalautusten maksamisesta	3261
881	Valtiovarainministeriön päätös Suomen itsenäisyyden 80-vuotisjuhlarahoista	3262
882	Verohallituksen päätös yhteisön tilikauden ennakon alarajasta ja kantoeristä	3264
883	Verohallituksen päätös yleisestä tiedonantovelvollisuudesta annetun päätöksen muuttamisesta	3265

N:o 879

Maa- ja metsätalousministeriön päätös

eläimistä saatavien elintarvikkeiden valvonnasta ensisaapumispaikoissa

Annettu Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1195/1996) 55 §:n, eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun asetuksen (1336/1996) 1 ja 14 §:n ja eläintautien vastustamisesta Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla sekä viennissä kolmansiin maihin 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun asetuksen (1338/1996) 4, 6 ja 8 §:n nojalla:

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän päätöksen tarkoituksena on turvata toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieeninen laatu ja estää eläintautien leviäminen näiden elintarvikkeiden välityksellä.

Päätöksessä annetaan säännökset toisesta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen eläimistä saatavien elintarvikkeiden viranomaisvalvonnasta ja omavalvonnasta, ensisaapumispaikkojen antamista ilmoituksista sekä toisesta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen eläimistä saatavien elintarvikkeiden hylkäämisestä ja siitä ilmoittamisesta.

2 §

Suhde muihin säädöksiin

Toisista jäsenvaltioista Suomeen toimitettavalle lihalle ja lihatuotteille asetettavista vaatimuksista säädetään lihasta ja lihatuotteista Euroopan unionin sisämarkkinakaupassa annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (164/1997).

Toisista jäsenvaltioista Suomeen toimitet-

Neuvoston direktiivi 89/662/ETY; EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13
Neuvoston päätös 95/409/EY; EYVL N:o L 243, 11.10.1995, s. 21
Neuvoston päätös 95/411/EY; EYVL N:o L 243, 11.10.1995, s. 29

taville kalastustuotteille asetettavista eläintautivaatimuksista säädetään lisäksi eläinten ja tavaroiden eläintautivaatimuksista Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla annetussa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintäja elintarvikeosaston päätöksessä (27/1995).

3 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *eläimistä saatavilla elintarvikkeilla* eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun asetuksen (1336/1996) 1 §:ssä tarkoitettuja elintarvikkeita;

2) *ensisaapumispaikalla* sitä yksikköä, joka Suomessa ensimmäisenä vastaanottaa toisesta jäsenvaltiosta toimitetut eläimistä saatavat elintarvikkeet. Jos elintarvike-erä lyhytaikaisen säilytyksen jälkeen kuljetetaan pakkasvarastosta tai muusta välivarastosta jakamattomana lopulliseen määränpäähänsä, ensisaapumispaikkana voidaan kuitenkin pitää kyseistä lopullista määränpäätä;

3) *valvontaviranomaisella* valtion tarkastuseläinlääkäriä tai kunnan valvontaviranomaista;

4) *komissiolla* Euroopan yhteisön komissiota;

5) *neuvostolla* Euroopan unionin neuvostoa;

6) *suojapäätöksellä* komission tai Suomen tekemää eläimistä saatavien elintarvikkeiden kauppaa rajoittavaa päätöstä, joka on tehty eläimiin tai ihmisiin kohdistuvan terveysvaaran johdosta;

7) *lähtömaalla* Euroopan unionin jäsenvaltiota, josta eläimistä saatavat elintarvikkeet on lähetetty;

8) *alkuperämaalla* sitä Euroopan unionin jäsenvaltiota tai kolmatta maata, jossa alkuperälaitos sijaitsee;

9) *alkuperälaitoksella* Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevaa laitosta, jossa eläimistä saatavat elintarvikkeet on valmistettu ja/tai pakattu ja jonka hyväksymisnumero on pakkauksessa;

10) *kolmannella maalla* Euroopan unioniin kuulumatonta valtiota;

11) *erällä* joukkoa elintarvikkeen myyntiyksiköitä, jotka on tuotettu, valmistettu tai pakattu samassa laitoksessa käytännöllisesti katsoen samoissa olosuhteissa; ja

12) *erän hylkäämisellä* viranomaispäätöksellä määrättyä erän hävittämistä, palauttamista lähtömaahan tai käyttämistä muuhun tarkoitukseen kuin elintarvikkeeksi.

4 §

Eläimistä saatavia elintarvikkeita koskevat yleiset vaatimukset

Toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen eläimistä saatavien elintarvikkeiden on täytettävä eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996) (*hygienialaki*) ja eläintautilain (55/1980) sekä niiden nojalla asetetut vaatimukset.

Eläimistä saatavissa elintarvikkeissa taikka niiden kääreissä, pakkauksissa tai pakkaamattomien kalastustuotteiden osalta niitä seuraavissa asiakirjoissa on oltava terveysmerkki tai tunnistamismerkintä, josta käy ilmi alkuperämaa ja -laitos.

Kolmannesta maasta peräisin olevan eläimistä saatavan elintarvikkeen, joka on toimitettu Suomeen toisen jäsenvaltion kautta, on oltava peräisin sellaisesta kolmannesta maasta ja laitoksesta, josta eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain (1192/1996) (*rajatarkastuslaki*) nojalla annettujen maa- ja metsätalousministeriön kolmasmaatuontia koskevien päätösten mukaan saadaan tuoda Suomeen eläimistä saatavia elintarvikkeita.

5 §

Eläimistä saatavien elintarvikkeiden viranomaisvalvonta

Toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen toimitettuja eläimistä saatavia elintarvikkeita valvotaan ensisaapumispaikassa. Valvonnasta vastaavat valtion tarkastuseläinlääkärin valvomissa laitoksissa asianomainen tarkastuseläinlääkäri ja muissa ensisaapumispaikoissa kunnan valvontaviranomainen. Tarkastuksen ja muun valvonnan on oltava pistokoeluonteista ja syrjimätöntä.

Jos on perusteltua syytä epäillä, että toisesta jäsenvaltiosta toimitetut elintarvikkeet eivät täytä hygienialain tai eläintautilain ja niiden nojalla annettujen säädösten vaatimuksia, elintarvikkeet voidaan tarkastaa myös kuljetuksen aikana.

6 §

Valvontamenettely

Asianomaisen valvontaviranomaisen on valvottava toisesta jäsenvaltiosta toimitettavia eläimistä saatavia elintarvikkeita tarkastamalla säännöllisesti ensisaapumispaikan omavalvonnan toimivuus pistokoeluonteisella erien ja niitä seuraavien asiakirjojen tarkastuksella sekä eriä koskevalla näytteenotolla. Lisäksi tarkastuskäyntien yhteydessä on tarkastettava myös ne asiakirjat, jotka liittyvät tarkastusten välillä yksikköön toimitettuihin eriin.

Jos valvontaviranomainen epäilee, että erä tai sitä seuraavat asiakirjat eivät täytä hygienialain, eläintautilain ja rajatarkastuslain nojalla niille asetettuja vaatimuksia, hänen on tarkastettava erä ja sitä seuraavat asiakirjat sekä otettava erästä tarvittavat näytteet.

7 §

Valvontaviranomaisen pätevyys

Kunnan tehtävänä oleva valvonta on järjestettävä siten, että lihaa ja lihatuotteita, kalastustuotteita ja niistä saatuja raakavalmisteita, maitoa ja maitopohjaisia tuotteita sekä linnunmunia ja lämpökäsittelemättömiä munavalmisteita koskevien asiakirjojen tarkastuksesta vastaa kunnan virkaeläinlääkäri. Kunnan virkaeläinlääkäri tekee myös erien hylkäyspäätökset silloin, kun päätös tehdään eläintautisyiden vuoksi.

8 §

Ilmoitus eläimistä saatavien elintarvikkeiden vastaanottamisesta

Ennen kuin ensisaapumispaikka aloittaa toisesta jäsenvaltioista peräisin olevien elintarvikkeiden vastaanottamisen, sen on ilmoitettava valvontaviranomaiselle:

1) ensisaapumispaikan nimi, osoite, puhelinnumero ja telefaxnumero sekä vastuuhenkilö;

2) vastaanotettavaksi tarkoitettujen eläimistä saatavien elintarvikkeiden laji; ja

3) milloin elintarvikkeiden vastaanottaminen on tarkoitus aloittaa.

Jokaisesta vastaanotetusta erästä on ilmoitettava valvontaviranomaiselle viimeistään erän saapumispäivänä kuitenkin siten, että valvontaviranomaisen on tarvittaessa mahdollista tarkastaa erä. Ilmoituksessa on mainittava eläimistä saatavien elintarvikkeiden laji ja nimi, lähtömaa sekä alkuperämaa ja -laitos. Ilmoitukseen on tarvittaessa sisällyttävä valvontaviranomaisen määräämällä tavalla kopiot erän mukana seuraavista todistuksista ja asiakirjoista.

9 §

Ensisaapumispaikan omavalvonta

Ensisaapumispaikan on varmistettava, että toisesta jäsenvaltiosta toimitetut eläimistä saatavia elintarvikkeita sisältävät erät täyttävät hygienialain nojalla niille asetetut vaatimukset ja että niissä on vaadittava terveysmerkki tai tunnistamismerkintä. Tätä varten tarvittavien toimenpiteiden on sisällyttävä ensisaapumispaikan omavalvontajärjestelmään.

10 §

Omavalvontaan sisältyvä tarkastusvelvollisuus

Ensisaapumispaikan on huolehdittava siitä, että toisesta jäsenvaltiosta saapuneet erät tarkastetaan välittömästi niiden saapumisen jälkeen. Ensisaapumispaikan on tällöin varmistettava, että eläimistä saatavissa elintarvikkeissa taikka niiden kääreissä, pakkauksissa tai pakkaamattomien kalastustuotteiden osalta niitä seuraavissa asiakirjoissa on hygienialain nojalla säädetyt merkinnät ja että niitä seuraavat hygienialain, eläintautilain ja rajatarkastuslain nojalla säädetyt asiakirjat.

Ensisaapumispaikan on myös varmistettava, että asiakirjat ja elintarvikkeet vastaavat toisiaan. Lisäksi ensisaapumispaikan on varmistettava, että erä täyttää komission tai maa- ja metsätalousministeriön taikka sen eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston mahdollisesti antamien suojapäätösten säännökset.

Ensisaapumispaikan on otettava saapuneista eristä näytteitä tutkimuksia varten omavalvontajärjestelmänsä mukaisesti.

11 §

Ensisaapumispaikka ei saa ottaa erää käyttöön tai luovuttaa sitä edelleen ennen kuin se on tarkastuksessa todennut erän ja sitä seuraavien asiakirjojen täyttävän edellä mainitut vaatimukset.

Ensisaapumispaikan on lisättävä hygienialain nojalla hyväksyttyyn laitokseen luovutettavaa erää seuraaviin asiakirjoihin merkintä suoritetusta tarkastuksesta.

Ensisaapumispaikan on pyydettäessä toimitettava erän mukana kopiot erää koskevista asiakirjoista.

12 §

Saapuneita eriä koskeva omavalvontakirjanpito

Ensisaapumispaikan pitämästä omavalvontakirjanpidosta on käytävä ilmi vastaanotettujen eläimistä saatavien elintarvikkeiden laji, nimi ja määrä, saapumispäivä, lähtömaa, alkuperämaa ja -laitos sekä lähettäjä. Lisäksi kirjanpidosta on käytävä ilmi eristä tehdyt tutkimukset ja niiden tulokset sekä erissä havaitut epäkohdat ja niiden johdosta tehdyt toimenpiteet. Eriä seuraavia asiakirjoja on säilytettävä vähintään vuoden ajan erien saapumisen jälkeen.

Jos eläviä simpukoita, piikkinahkaisia, vaippaeläimiä ja merikotiloita sisältävä pakkaus avataan ensisaapumispaikassa tuotteiden vähittäismyyntiä varten, ensisaapumispaikan on säilytettävä alkuperäisen pakkauksen terveysmerkintä vähintään 60 vuorokauden ajan.

13 §

Omavalvonnassa havaitut epäkohdat

Ensisaapumispaikan on ilmoitettava erissä havaituista epäkohdista välittömästi valvontaviranomaiselle. Jos muussa kuin tarkastuseläinlääkärin valvomassa ensisaapumispaikassa havaitaan puutteita, jotka koskevat 7 §:ssä mainittujen elintarvikkeiden asiakirjoja, on puutteista ilmoitettava myös kunnan virkaeläinlääkärille.

Sellainen erä, jossa on havaittu epäkohtia, on pidettävä tunnistettavissa ja erillään muista elintarvike-eristä siihen asti, kunnes asianomainen viranomainen on päättänyt erää koskevasta menettelystä.

14 §

Lihan salmonellatodistukset

Naudan, sian, kanan, kalkkunan, helmikanan, ankan ja hanhen lihaa sisältävän lihaerän mukana on oltava 10 §:ssä tarkoitettujen asiakirjojen lisäksi todistus alkuperälaitoksessa kyseisestä erästä suoritetusta salmonellatutkimuksesta. Naudan ja sian liha on tutkittava neuvoston päätöksen 95/409/EY mukaisesti. Kanan, kalkkunan, helmikanan, ankan ja hanhen liha on vastaavasti tutkittava neuvoston päätöksen 95/411/EY mukaisesti.

Tutkimus on tehtävä ISO 6579; 1993 -menetelmällä tai NMKL- menetelmällä N:o 71, 4. painos, 1991 taikka muulla neuvoston tähän tarkoitukseen hyväksymällä menetelmällä. Tutkimustuloksen on oltava kielteinen. Edellä mainittujen neuvoston päätösten sisältö on liitteessä 1.

Salmonellatodistuksessa on oltava viittaus joko edellä mainittuihin päätöksiin tai naudan ja sian lihaa koskien neuvoston direktiiviin 64/433/ETY ja kanan, kalkkunan, helmikanan, ankan ja hanhen lihaa koskien neuvoston direktiiviin 71/118/ETY.

15 §

Tapaukset, jolloin lihan salmonellatodistusta ei tarvita

Naudan, sian tai siipikarjan lihaa sisältävän lihaerän mukana ei tarvitse olla todistusta salmonellatutkimuksen suorittamisesta, jos siinä maassa tai laitoksessa, josta liha on peräisin, toteutetaan komission hyväksymää Suomen salmonellavalvontaohjelmaa vastaavaa ohjelmaa. Tällaiset maat ja laitokset on lueteltu liitteessä 4.

Naudan tai sian lihaa sisältävän erän mukana ei myöskään tarvitse olla todistusta salmonellatutkimuksen suorittamisesta, jos tällainen lihaerä on erää seuraavien asiakirjojen mukaan tarkoitettu käytettäväksi vähintään +70C lämpötilaan kuumennettavien valmisteiden valmistukseen hygienialain nojalla hyväksytyssä lihavalmistelaitoksessa. Kuumennettaviin tuotteisiin tarkoitettua naudan ja sian lihaa sisältävien pakkausten on oltava merkittyjä siten, että niistä käy selvästi ilmi lihan käyttötarkoitus.

Sellainen lihaerä, joka on hyväksytty käytettäväksi elintarvikkeena Ruotsissa, voidaan toimittaa Suomeen ilman salmonellatodistusta.

16 §

Kananmunien salmonellatodistus

Munintakanalat, joista kananmunat ovat peräisin, on tutkittava salmonellan varalta komission päätöksen 95/168/EY mukaisesti. Päätöksen sisältö on liitteessä 2. Kananmunaerän mukana on oltava 10 §:ssä tarkoitettujen asiakirjojen lisäksi liitteen 3 mukainen salmonellatodistus.

Kananmunaerän mukana ei kuitenkaan tarvitse olla todistusta salmonellatutkimuksen suorittamisesta, jos siinä maassa tai laitoksessa, josta kananmunat ovat peräisin, toteutetaan komission hyväksymää Suomen salmonellavalvontaohjelmaa vastaavaa ohjelmaa. Tällaiset maat ja laitokset on lueteltu liitteessä 4.

Kananmunaerän mukana ei myöskään tarvitse olla todistusta salmonellatutkimuksen suorittamisesta, jos kananmunat on tarkoitettu käytettäväksi munavalmisteiden valmistukseen hygienialain nojalla hyväksytyssä munavalmistelaitoksessa. Tällaisia munia sisältävien pakkausten on oltava merkittyjä siten, että niistä käy selvästi ilmi munien käyttötarkoitus.

Sellainen kananmunaerä, jota on Ruotsiin seurannut salmonellatodistus ja joka on hyväksytty käytettäväksi elintarvikkeena Ruotsissa, voidaan toimittaa Suomeen ilman salmonellatodistusta.

17 §

Toimenpiteet, jos erässä on todettu salmonellaa ensisaapumispaikan omavalvonnassa

Jos ensisaapumispaikka on todennut omavalvonnassaan salmonellaa sellaisessa liha- tai kananmunaerässä, jota on seurattava 14 ja 16 §:n mukaiset salmonellatodistukset, erä on ensisaapumispaikan kustannuksella joko palautettava lähtömaahan tai hävitettävä taikka valvontaviranomaisen on otettava erästä näytteet viranomaispäätöstä varten. Jos omavalvontatutkimus on tehty 14 §:ssä tarkoitetulla menetelmällä hygienialain nojalla hyväksytyssä laboratoriossa, viranomainen voi hylätä erän myös kyseisen omavalvontatutkimuksen perusteella.

Ensisaapumispaikan on toimitettava valvontaviranomaiselle tieto erän palauttamisesta tai hävittämisestä.

18 §

Käyttökielto viranomaistutkimuksen aikana

Sellaista erää, josta viranomainen on ottanut näytteet joko omavalvontatutkimuksissa todetun salmonellan varmistamiseksi tai muutoin epäillessään, että erä on elintarvikkeeksi kelpaamaton, ei saa käyttää elintarvikkeeksi ennen kuin tutkimustuloksen perusteella voidaan varmistua erän kelpoisuudesta elintarvikkeeksi.

19 §

Hylkääminen salmonellan ja muiden mikrobien esiintymisen perusteella

Jos viranomaistutkimuksissa todetaan salmonellaa sellaisessa liha- tai kananmunaerässä, jota on seurattava salmonellatodistus, valvontaviranomaisen on hylättävä erä.

Valvontaviranomaisen on hylättävä eläimistä saatavia elintarvikkeita sisältävä erä, jos näytteissä todetaan tauteja aiheuttavia mikrobeja ihmiselle vaarallisessa määrin tai jos erä on hygienialain nojalla annettujen mikrobiologisten vaatimusten perusteella muutoin elintarvikkeeksi kelpaamaton. Viranomaisen on hylättävä erä myös silloin, kun elintarvikkeessa on pilaantumisen merkkejä.

20 §

Hylkääminen merkitsemistä tai asiakirjoja koskevien puutteiden vuoksi

Valvontaviranomaisen on hylättävä erä, jos se ei täytä 10, 14 ja 16 §:ssä tarkoitettuja merkitsemistä, asiakirjoja ja todistuksia sekä elintarvikkeiden ja asiakirjojen vastaavuutta koskevia ehtoja. Tuojalle on kuitenkin annettava mahdollisuus valvontaviranomaisen määräämässä kohtuullisessa ajassa korjata asiakirjoja koskevat puutteet.

21 §

Hylkääminen muiden epäkohtien vuoksi

Jos eläimistä saatavia elintarvikkeita sisältävä erä ei muutoin kuin 19 ja 20 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa täytä hygienialain tai sen nojalla annettujen säädösten vaatimuk-

sia, valvontaviranomaisen on hylättävä erä, jollei siinä olevaa epäkohtaa ole kohtuullisessa ajassa korjattu.

22 §

Hylätyt erät

Valvontaviranomaisen hylkäämät erät on hylkäyspäätöksen mukaisesti palautettava lähtömaahan, käytettävä tarkastuksen suorittaneen valvontaviranomaisen hyväksymään muuhun tarkoitukseen kuin elintarvikkeeksi tai hävitettävä. Jollei terveydellisestä syystä tai muusta lainsäädännöstä muuta johdu, ensisaapumispaikka voi valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä tämä ryhtyy. Toimenpiteen aiheuttamista kustannuksista vastaa ensisaapumispaikka.

Jos ensisaapumispaikka on valinnut viranomaisen hylkäämän erän palauttamisen, erää ei saa palauttaa ennen kuin eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto on varmistanut lähtömaan viranomaisilta, että erän saa palauttaa kyseiseen maahan. Palautettavan erän asiakirjoihin on merkittävä tieto siitä, että erä on hylätty. Asiakirjoihin on merkittävä myös hylkäyksen syy sekä erän hylännyt viranomainen. Hylätty erä on vietävä maasta tullin valvonnassa. Tullin on ilmoitettava erän hylänneelle valvontaviranomaiselle, minkä tulliaseman kautta ja milloin erä on viety maasta.

Jos valvontaviranomainen määrää hylätyn erän hävitettäväksi tai hyväksyy sen käytettäväksi muuhun tarkoitukseen kuin elintarvikkeeksi, erä on merkittävä siten, että käsittelyvaatimus käy siitä selvästi ilmi. Ensisaapumispaikan on toimitettava valvontaviranomaiselle tieto hävitettäväksi määrätyn erän hävittämisestä.

23 §

Hylätyn erän käyttö muuhun tarkoitukseen

Valvontaviranomainen voi hyväksyä hylätyn erän käytettäväksi muuhun tarkoitukseen kuin elintarvikkeeksi vain siinä tapauksessa, että erä täyttää eläintautilain nojalla annettujen säädösten vaatimukset. Tällöin on soveltuvin osin noudatettava eläinjätteen käsittelystä annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (634/1994) säännöksiä.

Jos hylätty erä ei täytä eläintautilain nojalla annettuja säädöksiä, maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto voi kuitenkin hakemuksesta hyväksyä erän käytettäväksi muuhun tarkoitukseen kuin elintarvikkeeksi.

24 §

Hylätyistä eristä ilmoittaminen

Valvontaviranomaisen on ilmoitettava hylkäämistään eristä välittömästi Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle. Hylätyistä eristä on ilmoitettava joko liitteen 5 mukaisella kaavakkeella tai muutoin lähettämällä kyseisessä liitteessä mainitut tiedot.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on ilmoitettava hylkäämisistä välittömästi edelleen eläinlääkintä- ja elintarvikeosastolle sekä lääninhallituksille ja kuntien valvontaviranomaisille. Eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto ilmoittaa tarvittaessa asiasta lähtömaan eläinlääkintöviranomaisille, komissiolle sekä toisille jäsenvaltioille.

25 §

Toistuvista epäkohdista ilmoittaminen

Valvontaviranomaisen on ilmoitettava Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle myös sellaisista tietystä laitoksesta tai maasta tulevista eristä todetuista toistuvista hygienialain vastaisista epäkohdista, jotka eivät johda hylkäämiseen, mutta jotka viittaavat puutteisiin laitoksen tai viranomaisten toiminnassa. Eristä on ilmoitettava joko liitteen 6 mukaisella kaavakkeella tai muutoin lähettämällä kyseisessä liitteessä mainitut tiedot.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on ilmoitettava kyseisistä epäkohdista edelleen eläinlääkintä- ja elintarvikeosastolle sekä tarvittaessa lääninhallituksille ja kuntien valvontaviranomaisille. Eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto ilmoittaa tarvittaessa asiasta lähtömaan eläinlääkintöviranomaisille, komissiolle sekä toisille jäsenvaltioille.

26 §

Ensisaapumispaikan omavalvonnassa todetun salmonellan vuoksi palautettavista ja hävitettävistä eristä ilmoittaminen

Valvontaviranomaisen on välittömästi il-

moitettava Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle sellaisista eristä, joita on seurattava 14 ja 16 §:n mukaiset salmonellatodistukset ja jotka ensisaapumispaikka aikoo palauttaa tai hävittää omavalvontatutkimuksissa todetun salmonellan vuoksi. Eristä on ilmoitettava joko liitteen 6 mukaisella kaavakkeella tai muutoin lähettämällä kyseisessä liitteessä mainitut tiedot.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on ilmoitettava palautuksista ja hävittämisistä edelleen eläinlääkintä- ja elintarvikeosastolle, joka ilmoittaa palauttamisesta lähtömaan eläinlääkintöviranomaisille.

27 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1997.

Tällä päätöksellä kumotaan toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavien eläimistä saatavien elintarvikkeiden valvonnasta 5 päivänä tammikuuta 1996 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös 1/EEO/1996.

Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Eläinlääkintöylitarkastaja Anna-Maija Grönlund

LIITE 1

NAUDAN, SIAN JA SIIPIKARJAN LIHAN SALMONELLAVAPAUDEN OSOITTAMINEN
(Neuvoston päätösten 95/409/EY ja 95/411/EY mukaisesti)

NÄYTTEIDEN OTTO JA TUTKIMINEN

I SIIPIKARJAN LIHA

A. NÄYTTEENOTTO- JA TUTKIMUSMENETELMÄT

1. Ruho (kaulanahkaa ei ole poistettu)

Otantanäytteet otetaan tasaisesti jakautuen koko erästä. Näytteiden on oltava kaulanahasta otettuja noin 10 gramman painoisia paloja, jotka on otettava aseptisesti steriileillä pihdeillä ja leikkausveitsellä. Näytteet on säilytettävä 4ºC lämpötilassa analyysiin saakka. Analyysia varten näytteet laimennetaan kymmenkertaisesti puskuroidulla peptonivedellä ja niitä inkuboidaan 37ºC lämpötilassa 16—20 tuntia. Sen jälkeen esirikastusliuokset tutkitaan salmonellabakteerin varalta tämän päätöksen 14 §:ssä säädettyä menetelmää käyttäen. Enintään 10 esirikastusliuoserää voidaan yhdistää rikastusta varten. Näytteet on merkittävä ja yksilöitävä asianmukaisesti.

2. Ruho ilman kaulanahkaa, ruhon osat ja sisäelimet

Kudoksesta otetaan noin 25 gramman painoisia paloja työntämällä lihan pintaan steriili näytteenottoholkki tai leikkaamalla viipale steriileillä välineillä. Näytteet on säilytettävä 4ºC lämpötilassa analyysiin saakka. Analyysia varten näytteet laimennetaan kymmenkertaisesti puskuroidulla peptonivedellä ja niitä inkuboidaan 37ºC lämpötilassa 16—20 tuntia. Sen jälkeen tutkitaan esirikastusliuokset salmonellabakteerien varalta tämän päätöksen 14 §:ssä säädettyä menetelmää käyttäen. Enintään 10 esirikastusliuoserää voidaan yhdistää rikastusta varten. Näytteet on merkittävä ja yksilöitävä asianmukaisesti.

B. OTETTAVIEN NÄYTTEIDEN MÄÄRÄ

Yksittäispakkausten kappalemäärä erässä, josta yksittäiset otantanäytteet otetaan, on seuraava:

Erä (pakkausten lukumäärä)	*Niiden pakkausten määrä, joista näyte o n otettava*
1 — 24	sama kuin pakkausten määrä, enintään 20
25 — 29	20
30 — 39	25
40 — 49	30
50 — 59	35
60 — 89	40
90 — 199	50
200 — 499	55
500 tai enemmän	60

Pakkausyksiköiden painon perusteella niiden pakkausyksiköiden määrää, joista näyte on otettava, voidaan vähentää seuraavia kertoimia käyttäen:

Pakkausyksiköiden paino	*Kerroin*
> 20 kg	1
10 — 20 kg	3/4
< 10 kg	1/2

II NAUDAN JA SIAN LIHA

A. NÄYTTEENOTTO- JA TUTKIMUSMENETELMÄT

1. Suoraan teurastamosta tulevat ruhot, puoliruhot ja neljännesruhot (pintakäsittelytekniikka: swab-tekniikka)

Näytteet otetaan pintasivelytekniikalla saastuneiksi epäiltyjen alueiden pinnalta. Tämä pintasively käsittää ruhojen avauskohdat ja leikkauspinnat. Lisäksi naudan ruhot sivellään ainakin kolmelta alueelta (reisi, kuve, kaula); sen sijaan sianruhot sivellään ainakin kahdelta alueelta (reisi ja rinta). Ristikontaminaation välttämiseksi näytteet otetaan koskematta lihaa ja käyttäen steriilejä näytemuotteja ja taitoksia.

Näytteenottoalueet (20 x 20 cm) sivellään kahdella steriilillä puuvillataitoksella. Ensimmäinen taitos kostutetaan steriilillä peptonivedellä ja sillä sivellään voimakkaasti useita kertoja näytteenottoaluetta. Samaa näytteenottoaluetta hangataan toisella kuivalla taitoksella. Sen jälkeen taitokset laitetaan 100 ml:aan peptonivettä, ja niitä inkuboidaan 37ºC lämpötilassa 16—20 tuntia. Sen jälkeen esirikastusliuoserät tutkitaan salmonellabakteerin varalta tämän päätöksen 14 §:ssä säädettyä menetelmää käyttäen. Enintään 10 esirikastusliuoserää voidaan yhdistää rikastusta varten. Näytteet on merkittävä ja yksilöitävä asianmukaisesti.

2. Ruhoneljännekset, jotka on saatu muusta laitoksesta kuin siitä teurastamosta, josta ruho on peräisin, leikattu ja paloiteltu liha

Kudoksesta otetaan noin 25 cm^2:n kokoinen viipale työntämällä steriili näytteenottoholkki lihan pintaan tai leikkaamalla viipale steriileillä välineillä. Nämä näytteet siirretään steriilisti näyteastiaan tai muoviseen liuospussiin ja homogenisoidaan Stomacher- tai Blender-tyyppisellä homogenisaattorilla. Analyysiä varten näytteet laimennetaan kymmenkertaisesti puskuroidulla peptonivedellä ja niitä inkuboidaan 37ºC lämpötilassa 16—20 tuntia. Sen jälkeen tutkitaan esirikastusliuokset salmonellabakteerin varalta tämän päätöksen 14 §:ssä säädettyä menetelmää käyttäen. Enintään 10 esirikastusliuoserää voidaan yhdistää rikastusta varten. Näytteet on merkittävä ja yksilöitävä asianmukaisesti.

Pakastetut lihanäytteet pidetään pakastettuina laboratorioon kuljetuksen aikana. Jäähdytettyjä lihanäytteitä ei pakasteta, vaan ne säilytetään jäähdytettyinä. Saman erän eri näytteet voidaan koota yhteen.

B. OTETTAVIEN NÄYTTEIDEN MÄÄRÄ

1. A-jakson 1. kohdassa tarkoitetut ruhot, puoliruhot, enintään kolmeen palaan paloitellut puoliruhot ja neljännesruhot

Ruhojen tai puoliruhojen (yksiköt) määrä erässä, josta yksittäiset otantanäytteet otetaan, on seuraava:

Erä (yksiköiden määrä) *Yksiköiden määrä, joista on otettava näyte*	
1 — 24	sama kuin pakkausten määrä, enintään 20
25 — 29	20
30 — 39	25
40 — 49	30
50 — 59	35
60 — 89	40
90 — 199	50
200 — 499	55
500 tai enemmän	60

2. A-jakson 2. kohdassa tarkoitetut neljännesruhot, leikattu ja paloiteltu liha

Pakkausyksiköiden määrä erässä, josta yksittäiset otantanäytteet otetaan, on seuraava:

Erä (pakkausyksiköiden määrä)	*Pakkausyksiköiden määrä, joista on otettava näyte*
1 — 24	sama kuin pakkausten määrä, enintään 20
25 — 29	20
30 — 39	25
40 — 49	30
50 — 59	35
60 — 89	40
90 — 199	50
200 — 499	55
500 tai enemmän	60

Pakkausyksiköiden painon mukaan pakkausyksiköiden määrää, josta näyte on otettava, voidaan vähentää seuraavia kertoimia käyttäen:

Pakkausyksiköiden paino	*Kerroin*
>20 kg	1
10 — 20 kg	3/4
<10 kg	1/2

LIITE 2

KANANMUNIEN SALMONELLAVAPAUDEN OSOITTAMINEN
(Komission päätöksen 95/168/EY mukaisesti)

1. NÄYTTEENOTTOMENETELMÄ

Parvesta on otettava satunnaismenetelmää käyttäen tuoreista ulosteista vähintään 1 gramman painoisia osanäytteitä. Lattiakanaloissa kasvatettujen ja vapaana liikkuvien kanojen osalta näytteet otetaan eri puolilta rakennusta tai aluetta, jossa lintuja pidetään. Häkkikanaloissa näytteet otetaan lantahihnan kaapimista tai lantakourun pinnalta.

2. OTETTAVIEN NÄYTTEIDEN MÄÄRÄ

Näytteitä on otettava sellainen määrä, että voidaan 95 %:n varmuudella todeta salmonellan esiintyminen 5 %:ssa näytteitä.

Kanojen lukumäärä	*Osanäytteiden lukumäärä*
1 — 24	sama kuin pakkausten määrä, enintään 20
25 — 29	20
30 — 39	25
40 — 49	30
50 — 59	35
60 — 89	40
90 — 199	50
200 — 499	55
500 tai enemmän	60

3. TUTKIMUSMENETELMÄ

Tutkimus on tehtävä ISO 6579; 1993 -menetelmällä tai NMKL- menetelmällä N:o 71, 4. painos, 1991 taikka muulla neuvoston tähän tarkoitukseen hyväksymällä menetelmällä.

4. NÄYTTEENOTTOTIHEYS

Parvi on tutkittava kaksi viikkoa ennen muninnan aloittamista ja sen jälkeen vähintään 25 viikon välein.

LIITE 3

TODISTUS KANANMUNIEN LÄHETTÄMISESTÄ SUOMEEN (1)

Viite.....

I Munien tunnistetiedot

Laatuluokka: . . . . . .

Painoluokka: . . . . . .

Yksiköiden tai pakkausten lukumäärä: . . . . . .

Vähimmäissäilyvyysaika: . . . . . .

Nettopaino: . . . . . .

Kuljetustapa: . . . . . .

II Munien alkuperä

Lähtömaa: . . . . . .

Lähettäjä (nimi ja täydellinen osoite): . . . . . .

. . . . . .

Pakkaamon (pakkaamoiden) osoite (osoitteet) ja hyväksymisnumero (t): . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Toimivaltainen viranomainen: . . . . . .

III Munien määränpää

Vastaanottaja (nimi ja täydellinen osoite): . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

IV Vakuutus

Minä, allekirjoittanut, vakuutan, että edellä tarkoitetut munat ovat lähtöisin munintakanaloista, jotka on tutkittu kielteisin tuloksin salmonellan varalta salmonellaa koskevien lisävakuuksien vahvistamisesta Suomeen ja Ruotsiin lähetettävien elintarvikkeeksi tarkoitettujen tietyntyyppisten munien lähetysten osalta toukokuun 8 päivänä 1995 annetun komission päätöksen 95/168/EY mukaisesti.

Paikka . . . . . Päivämäärä . . . . . .

Leima[2]

. . . . . .
(toimivaltaisen viranomaisen allekirjoitus[2])

. . . . . .
(nimen selvennys)

---

[1] Elintarvikkeeksi tarkoitetut A- ja B-laatuluokan kananmunat (ei koske munavalmisteiden tuotantoon tai direktiivin 89/437/ETY mukaisesti hyväksyttyihin laitoksiin toimitettavia munia)
[2] Allekirjoituksen ja leiman on oltava eri värisiä kuin tekstiosan.

LIITE 4

JÄSENVALTIOT JA LAITOKSET, JOISSA TOTEUTETAAN 14 ja 16 §:SSÄ TARKOITETTUA SALMONELLAVALVONTAOHJELMAA

Liha

Seuraavista jäsenvaltioista ja laitoksista peräisin oleviin lihaeriin ei tarvitse liittää todistusta suoritetusta salmonellatutkimuksesta.

Jäsenvaltio	**Laitos**
Ruotsi	Kaikki laitokset

Kananmunat

Seuraavista jäsenvaltioista ja laitoksista peräisin oleviin kananmunaeriin ei tarvitse liittää todistusta suoritetusta salmonellatutkimuksesta.

Jäsenvaltio	**Laitos**
Ruotsi	Kaikki pakkaamot

LIITE 5

Lähetetään Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle

Ilmoitus toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen eläimistä saatavien elintarvikkeiden hylkäämisestä
Notification concerning rejection of foodstuffs of animal origin delivered from other Member States to Finland

Viranomainen/*Competent authority* . . . . . .

Ensisaapumispaikan nimi/*Name of consignee* . . . . . .

. . . . . .

Lähettäjän nimi ja osoite/*Name and address of consignor* . . . . . .

. . . . . .

Lähtömaa/*Member State from which the consignment has been dispatched* . . . . . .

. . . . . .

Alkuperämaa/*Country of origin* . . . . . .

Alkuperälaitoksen nimi, osoite ja hyväksymisnumero/*Name, address and approval number of the establishment of origin* . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Elintarvikkeen laji ja nimi/*Description and name of product* . . . . . .

. . . . . .

Elintarvikkeen määrä/*Quantity of product* . . . . . .

. . . . . .

Pakkauksen koko ja laatu/*Type and size of package* . . . . . .

. . . . . .

Erätunnus/*Lot identification* . . . . . .

Erän saapumispäivä/*Date of arrival* . . . . . .

Erän hylkäyspäivä/*Date of rejection* . . . . . .

Hylkäyssyy/*Cause of rejection* . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Hylätty määrä/*Amount of rejected foodstuffs* . . . . . .

Hylkäyksen johdosta suoritettavat toimenpiteet/*Action to be taken due to rejection*

a) **palautettava tai hävitettävä**/*to be returned or destroyed* . . . . . .

b) **käytettävä muuhun tarkoitukseen kuin elintarvikkeeksi**/*to be used for another purpose than foodstuffs* . . . . . .

. . . . . .

Tutkimukset, tutkimusmenetelmät sekä tutkimusten tulokset/*Examinations, methods and results* . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Asiakirjoja koskevat huomautukset/*Remarks concerning documents* . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Paikka ja aika/*Place and date* . . . . . .

. . . . . .

Viranomaisen allekirjoitus ja nimen selvennys/*Signature and name of competent authority in capitals*

Puhelin/*Telephone* . . . . . .

. . . . . .

Telefax/*Fax* . . . . . .

LIITE 6

Lähetetään Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle

Toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen toimitetut eläimistä saatavat elintarvikkeet
Foodstuffs of animal origin delivered from other Member States to Finland

Ilmoitus/*Notification concerning*

a) **toistuvista epäkohdista**/*repeated defects*

b) **omavalvonnassa todetusta salmonellasta**/*salmonella detected in the own-check of the first place of destination*

Viranomainen/*Competent authority* . . . . . .

Ensisaapumispaikan nimi/*Name of consignee* . . . . . .

. . . . . .

Lähettäjän nimi ja osoite/*Name and address of consignor* . . . . . .

. . . . . .

Lähtömaa/*Member State from which the consignment has been dispatched* . . . . . .

. . . . . .

Alkuperämaa/*Country of origin* . . . . . .

Alkuperälaitoksen nimi, osoite ja hyväksymisnumero/*Name, address and approval number of the establishment of origin* . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Elintarvikkeen laji ja nimi/*Description and name of product* . . . . . .

. . . . . .

Elintarvikkeen määrä/*Quantity of product* . . . . . .

. . . . . .

Pakkauksen koko ja laatu/*Type and size of package* . . . . . .

. . . . . .

Erätunnus/*Lot identification* . . . . . .

Erän saapumispäivä/*Date of arrival* . . . . . .

Erää koskevat huomautukset/*Remarks concerning the consignment* . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Huomautuksen johdosta tehtävät toimenpiteet/*Action to be taken due to remarks* . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Tutkimukset, tutkimusmenetelmät sekä tutkimusten tulokset/*Examinations, methods and results* . . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Paikka ja aika/*Place and date* . . . . . .

. . . . . .

Viranomaisen allekirjoitus ja nimen selvennys/*Signature and name of competent authority in capitals*

Puhelin/*Telephone* . . . . . .
. . . . . .

Telefax/*Fax* . . . . . .

N:o 880

Valtiovarainministeriön päätös

verovuoden 1996 ennakonpalautusten maksamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä syyskuuta 1997

Valtiovarainministeriö on 11 päivänä joulukuuta 1992 valtion talousarviosta annetun asetuksen (1243/1992) 32 §:n nojalla säätänyt:

1 §

Verovuoden 1996 ennakonpalautusten maksu aloitetaan 10 päivänä joulukuuta 1997. Suoraan saajan pankkitilille suoritettavat ennakonpalautukset maksetaan yhdessä erässä siten, että ne ovat saajan Suomessa sijaitsevalta tililtä nostettavissa joulukuun 11 päivänä 1997.

2 §

Tämä päätös tulee voimaan 25 päivänä syyskuuta 1997. Päätöstä sovelletaan verovuoden 1996 ennakonpalautusten maksamiseen.

Helsingissä 16 päivänä syyskuuta 1997

Ministeri *Arja Alho*

Vanhempi finanssisihteeri Merja Taipalus

N:o 881

Valtiovarainministeriön päätös

Suomen itsenäisyyden 80-vuotisjuhlarahoista

Annettu Helsingissä 17 päivänä syyskuuta 1997

Valtiovarainministeriö on 16 päivänä huhtikuuta 1993 annetun rahalain (358/1993) 7 §:n 2 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Suomen itsenäisyyden 80-vuotisjuhlan johdosta lyödään 1 000 ja 25 markan juhlarahat.

2 §

1 000 markan juhlaraha on kultaseosta, jonka painosta 900 promillea on kultaa, 50 promillea hopeaa ja 50 promillea kuparia. Pitoisuudet saavat vaihdella enintään ± 10 promilleyksikköä.

25 markan juhlaraha on kaksimetalliraha, jonka keskiosa sisältää 89 prosenttia kuparia, 5 prosenttia alumiinia, 5 prosenttia sinkkiä ja 1 prosentin tinaa ja jonka ympärillä oleva rengas sisältää 75 prosenttia kuparia ja 25 prosenttia nikkeliä.

3 §

Juhlarahojen halkaisijat ja painot ovat seuraavat:

	Halkaisija	Paino
1 000 markkaa	22,0 ±0,1 mm	8,64 ±0,15 g
25 markkaa	35,0 ±0,1 mm	20,20 ±0,40 g

Enintään 5 prosenttia rahoista saa poiketa halkaisijaltaan ja painostaan enemmän kuin 1 momentissa on sallittu.

4 §

Juhlarahat ovat ympyrän muotoisia. Kuvat ja kirjoitukset laakapinnoilla on sijoitettu siten, että rahoja kirjan lehden tavoin käännettäessä kumpikin puoli on oikein päin. Rahojen lieriöpinnat ovat sileitä.

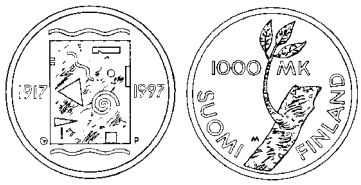
Rahoissa on ne suunnitelleiden taiteilijoiden ja Rahapaja Oy:n johtajan sukunimien alkukirjaimet P ja M tai L ja M.

5 §

Juhlarahojen leimat ovat seuraavien selitelmän ja kuvien mukaiset.

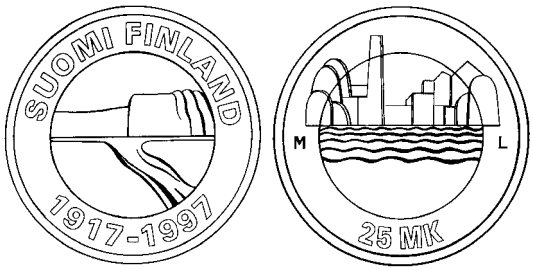
1 000 markan rahan tunnuspuolella on vasemmalla vaakasuoraan vuosiluku 1917, oikealla vuosiluku 1997 ja keskellä pystyssä oleva suorakulmio, jonka ylä- ja alapuolella on aaltoviiva ja sisällä Suomen kehittymistä kuvaavia kuvioita.

Arvopuolella ylhäällä on arvomerkintä 1000 MK, alhaalla vasemmalta oikealle kaarella oleva teksti SUOMI FINLAND ja keskellä kuviona puun runko, josta kasvaa ylöspäin uusi verso.

25 markan rahan tunnuspuolella on ylhäällä teksti SUOMI FINLAND ja alhaalla vuosiluvut 1917-1997. Keskellä on tyylitelty rakentamaton maisema, josta erkanee joenuoma alas oikealle.

Arvopuolella on alhaalla arvomerkintä 25 MK ja yläosassa tyylitelty kaupunkisilhuetti, jonka etualalla on vettä kuvaavia aaltoja.

6 §

Osa lyöntimäärästä voidaan lyödä erikoislyöntinä, jolloin rahoissa on peilikiiltoinen pohja ja mattapintainen kuvio.

7 §

Juhlarahan leimojen tarkemmat yksityiskohdat ilmenevät Rahapaja Oy:n hallussa olevista perusmalleista ja -työkaluista.

8 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1997.

Helsingissä 17 päivänä syyskuuta 1997

Ministeri *Arja Alho*

Budjettineuvos Raine Vairimaa

N:o 882

Verohallituksen päätös

yhteisön tilikauden ennakon alarajasta ja kantoeristä

Annettu Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1997

Verohallitus on 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/96) 6 §:n 2 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Ennakkoa ei määrätä, jos sen määrä olisi pienempi kuin 2 000 markkaa.

2 §

Ennakko kannetaan tuloverolain 3 §:ssä tarkoitetuilta yhteisöiltä ja 5 §:ssä tarkoitetuilta yhteisetuuksilta ennakon määrästä riippuen kahdessa tai useammassa erässä seuraavasti:

Kannettavan ennakon määrä mk	Kantoerien lukumäärä	Kantokuukaudet
2 000—10 000	2	tilikauden kolmas ja yhdeksäs kuukausi
yli 10 000	12	tilikauden jokainen kuukausi

Jos yhteisöllä tai yhteisetuudella on 12 kuukautta lyhyempi tai pidempi tilikausi, noudatetaan kantoerien lukumäärää ja kantokuukausia soveltuvin osin.

3 §

Ennakkoa muutettaessa muutos kohdistetaan ensisijaisesti tilikauden jäljellä oleville erääntymättömiä eriä käsittäville kantokuukausille, joita muutoksessa käsitellään kuten koko tilikautta.

4 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1997.

Päätöstä sovelletaan 1 päivänä lokakuuta 1997 tai sen jälkeen tehtäviin yhteisön ja yhteisetuuden ennakon maksuunpanoon ja maksuunpanon muutoksiin.

Helsingissä 27 päivänä elokuuta 1997

Pääjohtaja *Pekka Ruuhonen*

Ylitarkastaja Paula Lampinen

N:o 883

Verohallituksen päätös

yleisestä tiedonantovelvollisuudesta annetun päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1997

Verohallitus on muuttanut yleisestä tiedonantovelvollisuudesta 7 päivänä helmikuuta 1997 antamansa päätöksen (185/1997) 5 §:n, 9 §:n 2 momentin ja 19 §:n 4 momentin:

5 §

Sosiaalietuudet, syytingit, lakkoavustukset ym.

Maksajan on ilmoitettava eläkkeet, elinkorot, työttömyysturvaetuudet, sairausvakuutuslain mukaiset päivärahat ja muut veronalaiset sosiaalietuudet sekä valtion varoista maksettu korkoavustus. Maksajan on ilmoitettava myös reserviläispalkka, opintoraha, aikuisopintoraha, veronalainen syytinki ja veronalainen lakkoavustus.

9 §

Korot ja jälkimarkkinahyvitykset

— — — — — — — — — — — — — —

Luonnollisen henkilön on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettu suoritus vain, jos suoritus liittyy maksajan elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan tai jos suorituksesta on toimitettu ennakonpidätys.

— — — — — — — — — — — — — —

19 §

Velkatiedot

— — — — — — — — — — — — — —

Muun kuin luotto- ja rahoituslaitoksen ei kuitenkaan tarvitse antaa edellä tässä pykälässä tarkoitettuja tietoja, jos velka on muu kuin asuntovelka tai valtion taikka Ahvenanmaan maakuntahallituksen takaama opintovelka ja velan pääoma on enintään 10 000 markkaa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1997 ja sitä sovelletaan vuodelta 1997 annettaviin tietoihin.

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1997

Pääjohtaja *Pekka Ruuhonen*

Ylitarkastaja Riitta Roos

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 879—883, 3 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997